Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

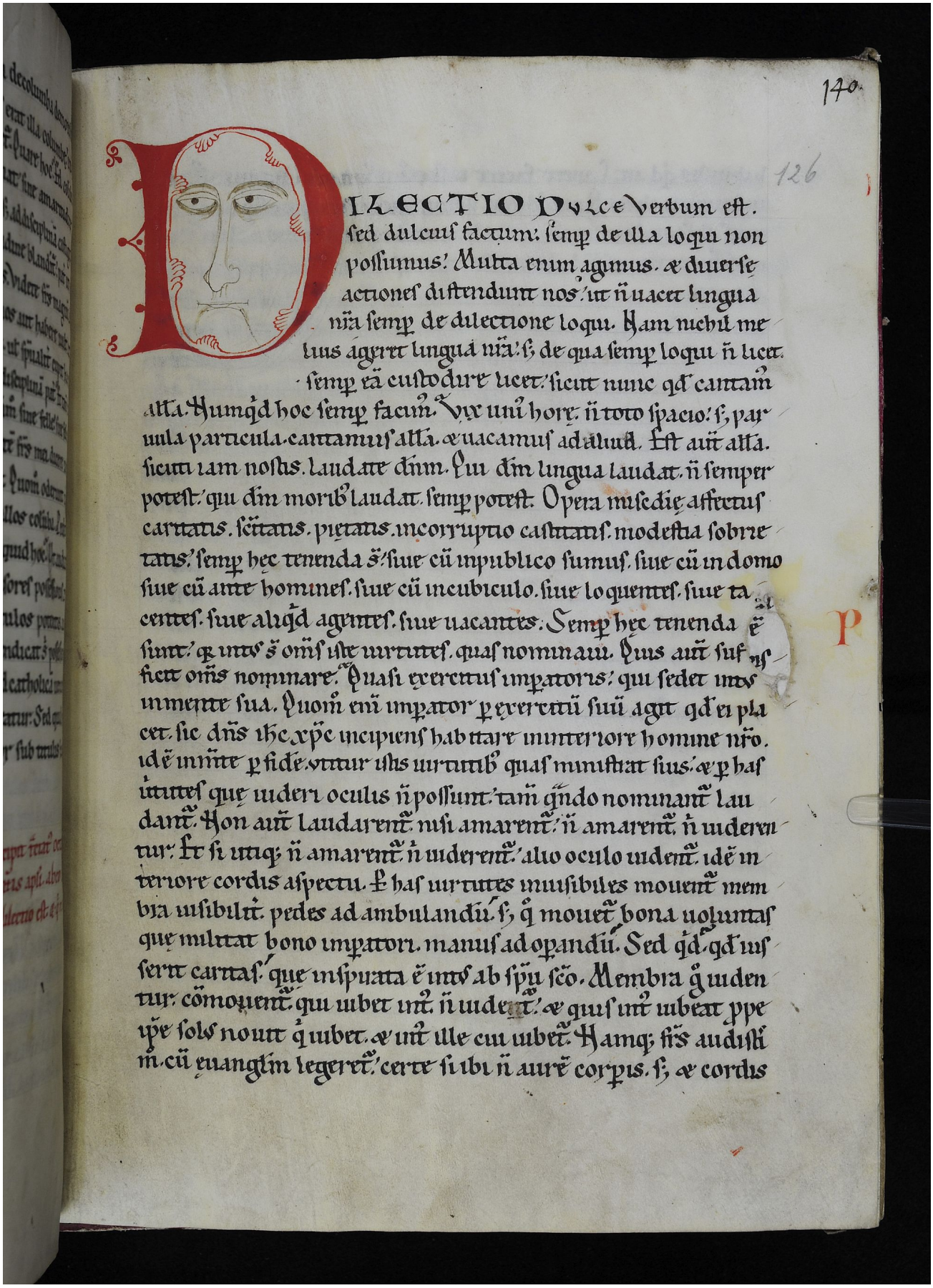

140

126

DILECTIO DULCE VERBUM EST. sed dulcius factum: semp de illa loqui non possumus! Multa enim agimus. & diuersę actiones distenduntur nos: ut ñ liceat lingua nr̃a semp de dilectione loqui. Nam nichil meliꝰ ageret lingua nr̃a: si de qua semp loqui ñ licet. semp eã custodire liceret: sicut nunc qd̃ cantam̃ alla. Numqd hoc semp facim̃. Vix unꝰ horę ñ toto spacio: si parvula particula cantamus alla. & uacamus ad aliud. Est aũt alla. sicut iam nostis. Laudate dñm. Qui dm lingua laudat. ñ semper potest: qui dm moribꝰ laudat semp potest. Opera misericordię affectus caritatis. sc̃itatis. pietatis. incorruptio castitatis. modestia sobrietatis: semp hęc tenenda s̃: siue cũ inpublico sumus. siue cũ in domo siue cũ amicis hominꝫ. siue cũ incubiculo. siue loquentes. siue tacentes. siue aliqd̃ agentes. siue uacantes. Semp hęc tenenda ẽ sunt: qr uno s̃ oms iste uirtutes. quas nominauj. Quis aũt sufficit oms nominare. Quasi exercitus imperatoris: qui sedet ut ordinet sua. Quom cũ imperator pacificũ suũ agit qd̃ ei placet. sic dns ihc xp̃c incipiens habitare in interiore homine nr̃o. id ẽ in mente p fidẽ. utitur istis uirtutibꝰ quas ministrat sius. & p has uirtutes quę uideri oculis ñ possunt. tam q̃ndo nominant̃ laudant̃. Non aũt laudarent̃ nisi amarent̃: ñ amarent̃. ñ uiderentur. Et si utiq; ñ amarent̃ ñ uiderent̃: alio oculo uident̃. idẽ interiore cordis aspectu. & has uirtutes inuisibiles mouent̃ membra uisibilia. pedes ad ambulandũ. si q̃ mouet̃ bona uoluntas quę militat bono imperatori. manus ad opandũ. Sed qd̃ qd̃ inserit caritas: quę inspirata ẽ intus ab spũ sc̃o. Membra q̃ uidentur. cõmouent̃. qui uidet intus. ñ uident̃: & quis intus uideat ppe ipe solus nouit q̃ uidet. & intus ille cui uidet̃. Namq; fris auditum. cũ euanglm legeret̃: certe si ibi ñ aure corpis. si; & cordis